

grävt förtroendet till våra myndigheter, är det verkligen inte fråga om. Regeringen har gjort skada med sitt handlingssätt; den har också skadat sig själv.

I sitt svar till Ivar Harrie sade statsministern, att vilken medborgare som helst kommer att kunna kontrollera om de utslutna partierna borde finnas med. Hur kontrollera? undrar Dagens Nyheter.

Genom att besöka justitiedepartementet för enskilda studier i det obeskurna originalet? Den sortens halvoffentlighet i ett fall av denna art står i öppen strid med tryckfrihetens grundsatser. Justitierådet Gärde, medlem av kommissionen, torde känna till detta bättre än de flesta. Han liksom de andra kommissionsledamöterna har energiskt avvisat hela tankegången som oberoende och godtycklig — en karakteristik som står sig även om statsministern inte nu skulle vilja öppna en åtal kampanj mot dem som inte rättar sig efter hans vädjan. En jämförande granskning skall emellertid utföras, det behövs hr Erlander inte uppmåna till.

DN vill på det bestämdaste varna för alla planer i censurpolitiken och åtalshotets tecken.

Är det så att regeringens medlemmar önskar skydda statsrådet Quensel — enligt uppgift berörs hans personliga fall i flera av de vittnesförhör man ämnat utsluta — så borde det omhuldade statsrådet be förnyen bevara honom för denna ånglavakt. — — —

En väsentlig del av diskussionen och ryktessmideriet på området har ju rört sig om myndigheternas vilja och förmåga — eller icke förmåga. — att oakortat hävda rätten utan anseende till person. Det är uppenbart att misstankarna skulle stärkas och beskyllningarna för mannarnas mångfaldigas genom ett sådant tillvägagångssätt. Kejnekommissionens uppgift att genom omsorgsfull undersökning och lika omsorgsfull redovisning återställa förtroendet för myndigheterna skulle genom detta olyckliga tilltag förfelas. Det vore i sanning att göra ont värre.

Svenska Dagbladet tycks vilja hålla sig avvaktande tills publiceringen sker och påpekar att de farhågor som lic. Harrie uttryckt synas något överdrivna. — Svenska Morgonbladet skriver om regeringens tillvägagångssätt:

Åtgärden kanske kan motiveras men man undrar om inte just dessa utslutna partier därigenom mer än eljest blir observerade och även kommenterade. Utan att för dagen ta ställning till kontroversen mellan hr Harrie och statsministern kan man dock undra om regeringens syfte verkligen nås genom den metod, som regeringen valt. Det lär väl bli svårt för justitieministern att förhindra publicering av de utslutna partierna, när dessa ändock återfinnas i kommissionens utredning.

Huvudsaken är emellertid att allt material finns tillgängligt. Först därigenom kan den kommande debatten från början bli positivt inriktad. En upplyst opinion har givetvis intet intresse av att rota i smutsen för dess egen skull.

Vad som anstår Anderberg och Moberg kan vara otillständigt för en regering, heter det i

Indisk fysiker prövade sin fysik på Liseberg

Professor K. S. Krishnan tar ett nappatag med Karl-Alfred medan fr. v. kollegorna Ray Pepinsky, Nicholas Chako, gästföreläsare vid Chalmers och Olof Rydbeck kontrollerar att allt går juste till.

Liseberg fick på fredagskvällen ett lika celebret som ovanligt besök av fyra professorer i fysik, och åtminstone en av dem, mörkhyade Sir K. S. Krishnan från New Delhi i Indien väckte ett berättigt uppseende, då han strövade omkring och prövade på Lisebergs olika förlustelser.

Professor Krishnan kommer från Stockholm och den kristallografiska kongressen, som ägde rum där för en tid sedan och därifrån kom också de båda amerikanska professorerna Ray Pepinsky och Nicholas Chako. Som ciceron bland alla stånd och karuseller hade de sin värd under göteborgsbesöket professor Olof Rydbeck vid Chalmers.

Professor Krishnan är en av de stora ledarna för den nuvarande fysiker- och naturvetenskapargenerationen. I sitt hemland har han utfört ett banbrytande arbete inom det vetenskapliga området och han har bl. a. skapat Indiens största vetenskapliga centrum. Som hög brahmin och personlig vän till många av Indiens ledande män har han också ett vitalt intresse för frågor utanför sitt egentliga fack. Men han vill helst tala om det stora arbete som gjorts inom vetenskapen i Indien. Det stora nationallaboratoriet för fysik i New Delhi är ett exempel på den stora upprustning som ägt

rum inom de flesta vetenskapliga branscher i Indien. Nationallaboratoriet är hans eget verk. Och han väntar sig mycket av det. Den utländska hjälpen till Indien, främst då den som faller inom amerikanarnas "punkt fyra-program" har varit av stor betydelse för landet. Inom ramen för denna har ett stort antal indiska studenter och vetenskapsmän fått tillfälle att komma ut i världen och samarbeta med kollegor i andra länder på samma gång som utländska vetenskapsmän kommit till Indien och i flera fall gett sina indiska kollegor nya impulser.

— Jag är mycket glad över att Indien fått en så god start som självständig nation, säger professorn, och jag ser mycket hoppfullt på mitt lands framtid. Vi har visserligen många svåra problem att brottas med, men de styrande inser dem tillfullo, och med vår stora och goda arbetskraft ser jag mycket ljus på framtiden.

I Göteborg har professor Krishnan besökt professor Rydbeck's nya elektroinstitut och professor Hedvalls silikat-kemiska forskningsinstitut. Han far nu närmast till Köpenhamn och en fysikerkongress och därefter på några dagars besök till London innan det är tid att fara åter till New Delhi, där många och intressanta arbetsuppgifter väntar.